

Tilfredsstillelse af Provinslægenes Ønske i saa Henseende, om man f. Eks. tog en Mand, som boede paa Frederiksberg, var praktiserende Læge paa Frederiksberg eller et lignende Sted. Jeg gaar ud fra, at det vil blive betragtet som Haarkloveri, om man vilde betragte en saadan Læge som Provinslæge. Det skulde altsaa være Folk, som virkelig have færdedes, og færdedes i længere Tid ude i Landet. Men at optage nogen, som virkelig er Provinslæge, virker i Provinserne, er vistnok en Umulighed. Nu høre den ærede Landsstingsmand ogsaa, at han vilde ikke gaa saa vidt; han mente, der kunde allerede være bundet noget, dersom kun den ene, enten Formanden eller en af de 2 Assessorer, om man maa kalde dem saa, skulde være en Læge, der havde praktiseret i Provinserne, og jeg skal villig erkende, at det er et meget moderat Ønske, som der ogsaa bør tages saa meget Hensyn til som muligt, naar man en Gang skal til at vælge disse Mænd. Men det er dog noget tvivlsomt, om det gaar an at optage en Bestemmelse derom i selve Loven; thi her i vore smaa Forhold er der ikke saa mange Personer at vælge imellem, i Særdeleshed hvor der er Spørgsmaal om Formanden eller selve Medicinaldirektøren, idet hans Stilling jo er en saadan, at der ikke er ret mange, som der kan være Tale om at bruge dertil. Altsaa det vilde vistnok tidt kunne træde meget hindrende i Vejen, om man vilde forlange, at vedkommende skulde have praktiseret paa Landet eller i Provinserne. Hvorvidt de samme Vanskeligheder ville stille sig i Vejen med Hensyn til de 2 Assessorer, tør jeg ikke sige, men jeg finder dog, at det vilde være betæneligt at bestemme noget saadant i selve Loven. Jeg har ikke nogen saadan bestemt Overfugt over, om det er almindeligt, at Læger, som nu ere her i Kjøbenhavn, tidligere have praktiseret paa Landet, og om der findes saa mange Folk af denne Kategori, at der bliver nogle at vælge imellem. Men det er imidlertid en Tante, som jeg ikke skal have det ringeste imod at tage under Overvejelse.

J Anledning af de fremkomne Bemærkninger om § 18, nemlig, at man skulde samle alt, hvad vedrørte Lægevesenet under dette Sundhedsraad og ogsaa inddrage Hærens og Flaadens Sundheds- og Sygevesen derunder, skal jeg sige, at jeg tror, at det vil frembyde ikke saa Vanskeligheder. Tidligere har det jo hørt ind derunder, men det hang sammen med et andet Forhold, som tidligere kunde gaa an, men som nu ikke saa godt gaar an, nemlig med, at Armeens og Flaadens Stabslæger ogsaa i Reglen i

tidligere Tid vare Medlemmer af Sundhedskollegiet. Det kan jo ikke godt lade sig gøre at gøre dem til Medlemmer af det foreslaede Sundhedsraad. Det er allerede en Grund, hvorfor det ikke er saa let at inddrage det militære Lægevesen under Sundhedsraadet. Dertil kommer vel ogsaa, at baade det militære Lægeforhold og navnlig det militære HOSPITALSVÆSEN, staar i en saa nær Forbindelse med hele den øvrige militære Administration, at det vilde være vanskeligt at lægge det ind under andre Autoriteter end de militære. — Hvad særlig Fødsels- og Plejeforsikringen angaar, vil jeg minde om, at baade Fødsels- og Plejeforsikringen og Frederiks Hospital tidligere vare under Justitsministeriet, men Grunden til, at de ikke forovermaade lang Tid siden bleve henlagte under Kultusministeriet, var den, at man mente, at de spillede en saa vigtig Rolle som Elementer i den medicinske Undervisningshjælpe midler, at det var naturligt, at de bleve henlagte under Kultusministeriet thi hvorledes man end vil tænke sig Resortforholdene med Hensyn til Lægevesenet i Landet, maa man vel dog være enig om, at hvad der vedrører det medicinske Undervisningsvesen, ikke godt kan løsrives fra Kultusministeriet og henlægges under Justitsministeriet. Det vil allerede møde Hindringer i den ydre Omstændighed, at det medicinske Fakultet er en Bestanddel af Universitetet, som jo i sin Helhed nødvendigvis maa høre ind under Kultusministeriet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Organisationen af det foreslaede Sundhedsraad skal jeg overfor de Bemærkninger, der fremtom fra den ærede 5te Landsstingsmand for 1ste Areds (Det. Hansen) fremhæve, at jeg ikke vilde betragte det som noget særdeles vigtigt. Allet andet, som jeg kunde have særdeles Grund til at modsætte mig, om man vil foreskrive, at de tre Specialister, de tre lægekynøige tilfornordnede skulle, ikke blot kunne deltage i Afprøvelsen af de Spørgsmaal, som omtales i § 11, men jeg tror egentlig ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt at gøre det, og Grunden til, at man har indskrænket sig til at sige, at de kunne tilkalbes, er jo den, at mange af disse Spørgsmaal ere saa simple, at der ingen som helst Grund er til at sætte et saa stort Apparat i Bevægelse for at besvare dem. Naar de Herrer ville tage Sundhedskollegiets Marsberetning i Haanden og se efter, hvad det er for Spørgsmaal, som have været foreslaet for Sundhedskollegiet, vil man blandt dem finde en Mængde, der virkelig ere saa simple, at der ikke vil være nogen Grund til at sætte et saa stort Apparat i Bevægelse af